

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 412/2020-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2020 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktorou namieta porušenie svojich nešpecifikovaných práv bližšie nekonkretizovaným zásahom Okresného súdu Bratislava V, a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.
2. Žiadosti [REDAKOVANÉ] o ustanovenie právneho zástupcu n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah podania

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 25. júna 2020 doručené podanie [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]

■■■■■ ■■■■ (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namieta porušenie svojich nešpecifikovaných práv bližšie nekonkretizovaným zásahom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“).

2. Vo svojom podaní sťažovateľ uviedol, že podáva „sťažnosť na Okresný súd Bratislava V ul. 12, (toho času) predsedom súdu je obvinený JUDr. Dušan Srogončík“, a súčasne podáva „sťažnosť na sudkyňu JUDr. Jana Tamašiová, na nezákonné posúdenie a zaujatosť sudkyňi v danej veci. Nezobrala do úvahy mnou poslané dokumenty presnejšie išlo o sťažnosť aj som poslal odvolanie proti uzneseniu. Odôvodnil som dostačujúcimi majetkovými pomermi. Som invalidný dôchodca, ktorý nemá z čoho zaplatiť nezákonnú exekúciu“. Podľa sťažovateľa „súd ako taký nerozhodol, ale nesprávne sa postavila k môjmu odvolaniu voči uzneseniu. A poslal som ďalšie hodnoverné dôkazy, ktoré som poštou doručil, ani to nezobrala o úvahy a to, keď som bol práceneschopný.“.

3. Sťažovateľ súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov.

II.

Relevantná právna úprava

4. Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

7. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

8. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

9. Podľa § 39 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie je úkon určený ústavnému súdu.

10. Podľa § 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

11. Podľa § 39 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, a podpis.

12. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

13. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

14. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

15. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

16. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

17. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne.

18. Podľa § 122 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody.

19. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

20. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

21. Ústavný súd, berúc do úvahy zásadu neformálnosti pri posudzovaní obsahovej stránky procesných úkonov (§ 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde), podanie sťažovateľa vyhodnotil ako ústavnú sťažnosť podanú podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Sťažovateľ totiž podľa § 123 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde označuje porušovateľa, ktorým má byť okresný súd, a zároveň zrozumiteľne svoje podanie pomenúva ako sťažnosť.

22. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ nekonkretizoval rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd tak, ako to vyžaduje § 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde. Rovnako neoznačil, ktoré základné práva a slobody mali byť v jeho prípade okresným súdom porušené. Ústavná sťažnosť neobsahuje ani dostatočne zrozumiteľné uvedenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Chýba teda obsahová náležitosť ústavnej sťažnosti predpísaná v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde.

23. Keďže sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neidentifikoval nezameniteľným spôsobom zásah, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd, nevyhoveli ani požiadavke plynúcej z § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde a k sťažnosti nepriložil dôkazy o reálnosti zásahu. Fotokópie dokumentov priložených k ústavnej sťažnosti (faktúry z roku 2015 v anglickom jazyku vystavené osobe odlišnej od sťažovateľa, potvrdenie o dočasnej sťažovateľovej pracovnej neschopnosti v roku 2017, neautorizované potvrdenie banky o platbe na účte odlišného majiteľa účtu, čestné vyhlásenie sťažovateľa o jeho neskúsenosti s obchodovaním na finančnom trhu, odstúpenie od zmluvy o obchodovaní z roku 2015 a námietky sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 29 Cb 266/2016), pokiaľ ide o formálnu podobu, nezaručujú autenticitu informácií z nich plynúcich, no predovšetkým nemajú žiadnu logickú previazanosť na obsah sťažovateľovho podania, čo je okrem iného aj dôsledkom chýbajúceho zmysluplného odôvodnenia ústavnej sťažnosti, ktoré požaduje zákon o ústavnom súde v § 43 ods. 1. Sťažovateľ tiež vôbec nesformuloval tzv. sťažnostný petit, ktorý ako obsahovú náležitosť návrhu na začatie konania vyžaduje taktiež § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde (akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha).

24. Napokon sťažovateľ v ústavnej sťažnosti nenavrhuje vykonanie akýchkoľvek dôkazov (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

25. Z uvedeného je zrejmé, že ústavná sťažnosť neobsahuje takmer žiadnu zo zákonom predpísaných náležitostí, hlavne absentujú také náležitosti, ktoré majú pre rozhodnutie ústavného súdu a vyslovenie porušenia sťažovateľových práv kľúčovú povahu. Za danej situácie neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie uvedených nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže takáto výzva slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu na začatie konania, avšak nie na doplnenie samotnej podstaty návrhu (jeho obligatórnych esenciálnych náležitostí), najmä už nie po uplynutí zákonnej lehoty na podanie návrhu (§ 124 zákona o ústavnom súde). Okrem uvedeného ústavný súd pripomína, že takmer identické podanie sťažovateľa bolo uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 179/2020 z 12. mája 2020 taktiež odmietnuté pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom, pričom v odôvodnení tohto uznesenia bol

sťažovateľ oboznámený s náležitosťami ústavnej sťažnosti, ktoré vyžaduje zákon o ústavnom súde. Sťažovateľovi teda v čase koncipovania posudzovanej ústavnej sťažnosti boli zrejmé všetky náležitosti ústavnej sťažnosti, po splnení ktorých môže ústavný súd pristúpiť k ústavnému prieskumu zásahu, ktorým malo podľa názoru sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

26. Ústavná sťažnosť sťažovateľa nemá zákonom ustanovené náležitosti, a preto ju ústavný súd odmietol aj podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde (výrok 1).

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu

27. Pokiaľ ide o žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, ústavný súd tomuto návrhu nevyhovел (bod 2 výroku tohto uznesenia), keďže ani opakované podanie sťažovateľa (bod 25) neposkytuje, aspoň v rovine elementárnej zrozumiteľnosti, možnosť konštatovať splnenie zákonom o ústavnom súde ustanovenej podmienky (bod 8), a to, že nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Až po vyriešení tejto otázky v prospech sťažovateľa by bolo možné prikročiť ku skúmaniu jeho majetkových pomerov. Nadväzujúc na body 22 až 26 tohto odôvodnenia, však ústavný súd musel na podanú žiadosť reagovať negatívne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu